

Breng een bevrozene niet terstond in een warm vertrek, maar wrijf zijn ligchaam met sneeuw of fngestooten ijs.

Bij verhangenen moet in de eerste plaats de strik of strop worden verwijderd.

De Maatschappij looft eene PREMIE uit aan een ieder, die, op eene voor Directeuren voldoende wijze, kan aantoonen, binnen de uitgestrektheid van het Koninkrijk der *Nederlanden*, de Nederlandsche Koloniën, of aan boord van een schip onder Nederlandsche vlag, een schijndooden drenkeeling of iemand die ten gevolge van bevrozing, verhangning enz. in schijndooden toestand verkeert, tot het leven teruggebracht te hebben.

Deze Premie bestaat, ter keuze van den redder,

of in de GOUDEN MEDAILLE der Maatschappij, met vermelding daarop van den naam des redders, benevens de plaats waar en het jaar waarin de redding heeft plaats gegrepen;

of in eene Geldsom, ten bedrage van Een-en-Dertig Gulden en Vijftig Cents;

of in de ZILVEREN MEDAILLE, met vermelding als boven, en Zeven-en-Twintig Gulden aan geld;

of eindelijk in het KISTJE MET INSTRUMENTEN, tot gebruik bij de behandeling van schijndooden.

Wanneer onderscheidene personen tot het herstel van den schijndooden hebben bijgedragen, zal de bovengenoemde premie, ter waarde van Een-en-Dertig Gulden en Vijftig Cents, naar goedvinden van Directeuren, onder hen, naar billijkheid, verdeeld worden.

Om op de uitgedoofde Premie aanspraak te kunnen maken, moet, binnen een jaar na het voorval, aan het gebouw der Maatschappij, op het Rokin te *Amsterdam*, worden ingezonden:

- 1°. eene zoo veel mogelijk nauwkeurige en door den redder ondertekende beschrijving van het geval; van de verschijnselen bij den schijndooden waargenomen; van de behandeling en van den afloop.
- 2°. eene schriftelijke verklaring of bevestiging van twee, ter goeder naam staande personen, die bij het geval van het begin af zijn tegenwoordig geweest en bij het trekken der Premie geen belang hebben.

MAATSCHAPPIJ

TOT REDDING VAN DRENKELINGEN,

opgericht te Amsterdam, Anno 1767.

Een ieder is zedelijk verplicht en heeft de vrijheid, ook zonder toestemming der Politie af te wachten, aan een drenkeeling die in *schijndooden* toestand uit het water gehaald is de eerste hulp te verleen, ten einde hem uit den toestand van *schijndood* tot het leven terug te brengen.

Natuurlijk moet *terstond geneeskundige hulp* worden ingeroepen. In afwachting daarvan, en men naar de volgende voorschriften te werk.

De drenkeeling, zoo spoedig, doch terens zoo voorzigtig mogelijk, uit het water gehaald, mag volstrekt niet geschud, gerold of met het hoofd omhoog gehouden worden. Men vervoere hem voorzigtig (bijvoorbeeld op een ladder) naar een luchtig vertrek in de meest nabij zijnde woning of herberg. Zoo er geen huis in de buurt en het weder niet al te guur is, geschiede de behandeling bij voorkeur in de open lucht.

Begin nu met het bovenlijf geheel te ontblooten. Open daarop den mond en zuiver dien van modder en slijm. Trek dan de tong naar voren en kittel de keel met een penneneer om, zoo mogelijk, *braking* op te wekken. Volgt deze niet spoedig en is er geene of slechts zeer zwakke ademhaling te bespeuren, dan moet de tong tusschen de tanden geklemd worden gehouden door de kaken tegen elkander te drukken met behulp van een als das opgevouwen doek, die om den kin geslagen en boven het hoofd wordt vastgemaakt.

Is dit geschied, dan moet dadelijk aangevangen worden met het herstellen der *ademhaling*, op de volgende wijze:

(fig. II.)

UITADEMING.

Leg den drenkeling plat op den rug, op den grond of op een harde matras, met een vast kussen of opgerold kleedingsstuk onder de schouders. Plaats u achter het hoofd van den lijder, vat zijne beide armen vlak boven de ellebogen en trek ze met eene gelijkmatige en zachte beweging zoover mogelijk naar boven (*zie figuur I*).

Houd de armen twee seconden lang in dien stand, breng ze dan weder op dezelfde wijze langs het lijf terug en houd ze twee seconden lang stevig tegen de zijden gedrukt (*zie figuur II*).

Herhaal deze beide bewegingen, telkens in dezelfde volgorde en met dezelfde tusschenpozen, zoo lang tot de patient zelf weer begint te ademen.

Verlies den moed niet, al duurt het ook langer dan een uur alvorens gij een snik of zucht als eerste teeken van terugkeerend leven ontwaart, maar zet de ademhalingsbewegingen met *geduld* en *volharding* voort en laat inmiddels uw helper van tijd tot tijd een fleschje met geest van herts-
hoorn even onder den neus houden en de neus- en keelholte prikkelen met een in rhum of jenever gedoopte penneveer en de voetzolen met een harden borstel schuifren.

Zoodra de ademenhaling is teruggekeerd moet de patient tusschen wollen dekens worden gelegd met een kussen onder het hoofd. Daarop moet het geheele ligchaan, voornamelijk de ledematen en de hartstreek, met rhum of brandewijn *sterk en aanhoudend gewreven* worden door middel van flanelen lappen of met de vlakke hand, totdat de pols duidelijk te voelen en de huid weder warm geworden is.

Is de drenkeling inmiddels weder tot bewustzijn gekomen en nog geene geneeskundige hulp bij de hand, dan geve men hem in zittende houding een goeden teug rhum of brandewijn met water. *Vocht in den mond gielen terwijl de drenkeling nog bewusteloos op den rug ligt, is hoogst gevaarlijk.*

De patient worde daarna in bed gelegd en warm toegedekt, waarbij men zorge dat het gelaat onbedekt en de bedgordijnen geopend blijven.

De verdere behandeling worde aan den geneesheer overgelaten.

Bij schijn doodten ten gevolge van *bevroering, verhunging, verstikking* door koldendamp of andere vergiftige gassen, zende men *zoo spoedig mogelijk* om geneeskundige hulp. In afwachting daarvan zorge men in de eerste plaats voor frissche lucht en trachte — op dezelfde wijze als bij schijn doodte drenkelingen — de ademenhaling weder aan den gang te brengen.